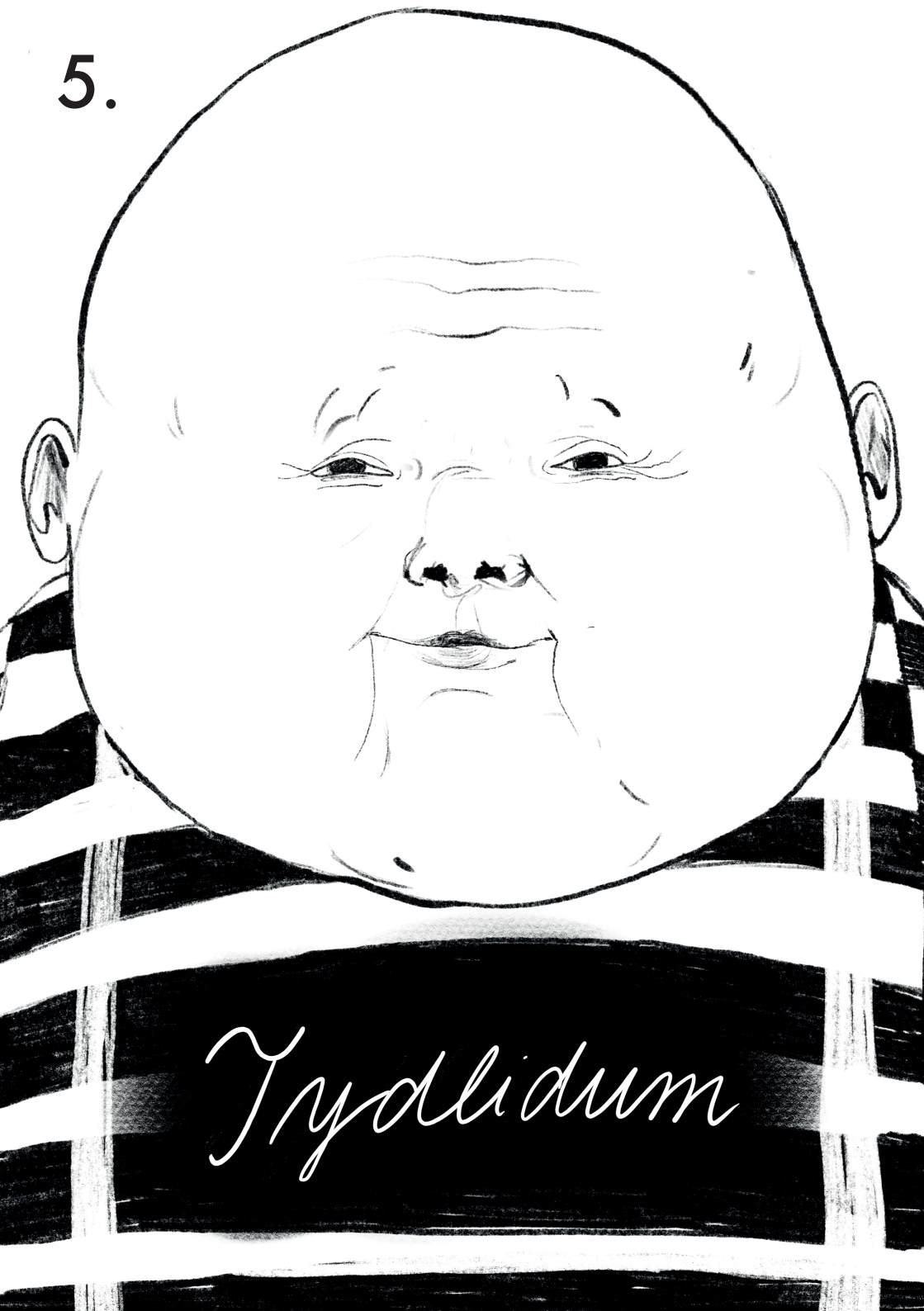

5.

Tydlidum

ÚVOD

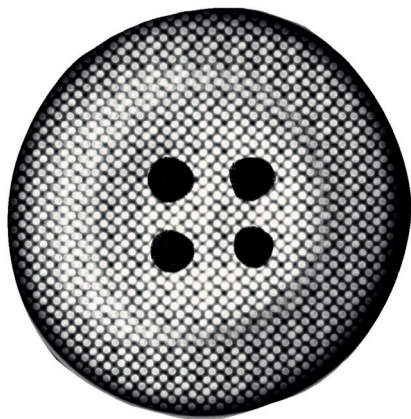
REDAKCE

Milí čtenáři,

prvně bychom se chtěli omluvit, za případné zmatky v programu otisknutém ve včerejším Tydlidumu, které zavinil zkrat, způsobený působením sil říše divů. Včerejší den byl opravdu horký a to nejen kvůli teplotě, ale také kvůli zavařování našich hlav díky intenzivní umělecké a průvodcovské práci. Den jsme započali s Matějem a Luckou a jejich padesáti minutovém skákání podle Braňo Mazúcha. Následná školení a školeníčka zas a znovu prověřila naše schopnosti a opět nás naučila něco víc.

APP bylo dnes poněkud kratší, jelikož se všichni brigádníci museli pustit do příprav našich divadelních výstupů. Ty už se začínají stále více a více formovat, pilovat a zdokonalovat. Večerní praxe začala tragédií. Průvodci se tak moc dojali nad výbornými schopnostmi našich brigádníků, že zatopili celou oblast, do které jsme odcestovali.

Naštěstí ale díky naším brigádníkům jsme místo odvodnili a společně oslavili pojídáním buřtů a vegetariánských alternativ. Uvidíme jestli i zítřejší den bude takto horký. Vaše redakce Tydlidumu

NITERNÉ POVÍDKY

POVÍDKA II.

Stěhování

Jednou před dvěma roky v Brně se stalo, že mi rodiče řekli: "Za 5 dní se stěhuju do Prahy." Když jsem tu zprávu slyšela, měla jsem takový divný pocit. Něco jako strach nebo úzkost. Maminka se zeptala: "Co se děje?". Já jsem na to řekla: "Nic mami". "Já vím, že se něco děje." "Nechci se stěhovat, protože tu mám kamarády, svojí školu a domov." řekla jsem. "Ale i v Praze budeš mít nové kamarády i lepší školu." Já jsem chvíli přemýšlela a nakonec řekla: "Dobře, můžeme se stěhovat." řekla jsem vesele a nakonec jsme se začali stěhovat do nového bytu. Táta šel se stěhováký a já a Kuba jsme jeli s mamkou vlakem zrovna na tátovy narozeniny, takže

1. 7. 2022 do Prahy. Byt byl hezký a ten den přijeli babička s dědou do Prahy a oslavili jsme tátovi narozeniny. Druhý den jsme já a Kuba odjeli do Německa s rodiči na prázdniny. První školní den byl zajímavý. Měla jsem strach ze spolužáků, protože v té první škole se učí angličtina až od třetí třídy, ale kdežto v té druhé se učila od první třídy. Ale dohnala jsem to učivo, co se učili a našla jsem si pár kamarádů ve škole. Chodím na šachy ve škole, na basket i na kroužky mimo školu. Výtvarku, dramaťák a programování. Takže se v Praze líbí mně i Kubovi.

Anonymní stvoření z říše divů

RYBY OD A DO Z

Abys rybu mohl chytit
Budeš nejdřív potřebovat
Cítiti v sobě silného boha
Do batohu vlasec hodit
Ementálem se posilnit
Fikaně se pod dub posadit
Granule si připravit
Háček na vlasec navlést
Chvilku se nadechnout
I na nebe pohlédnout
Ještě si oddechnout
Kukuřici rozhodit
Letem udici nadhodit
Mysl svou uklidnit
Naviják povolit
Okouna zachytit
Postupně ho přitáhnout
Quišem se nadlábnout
Rychle háček vytáhnout
Smrkovou větývkou ho přetáhnout
(Tolik jeho smrt neprotáhnout):
Už víckrát okouny nelovit
Ve vodě je nechat se plavit
Wow u večere nadhodit
Xenii dát ždibec
Yahoo z radosti zakřičet
Zabalit zbytek do lednice
(Ať se šetří, převelice!)

Anonymní stvoření z říše divů

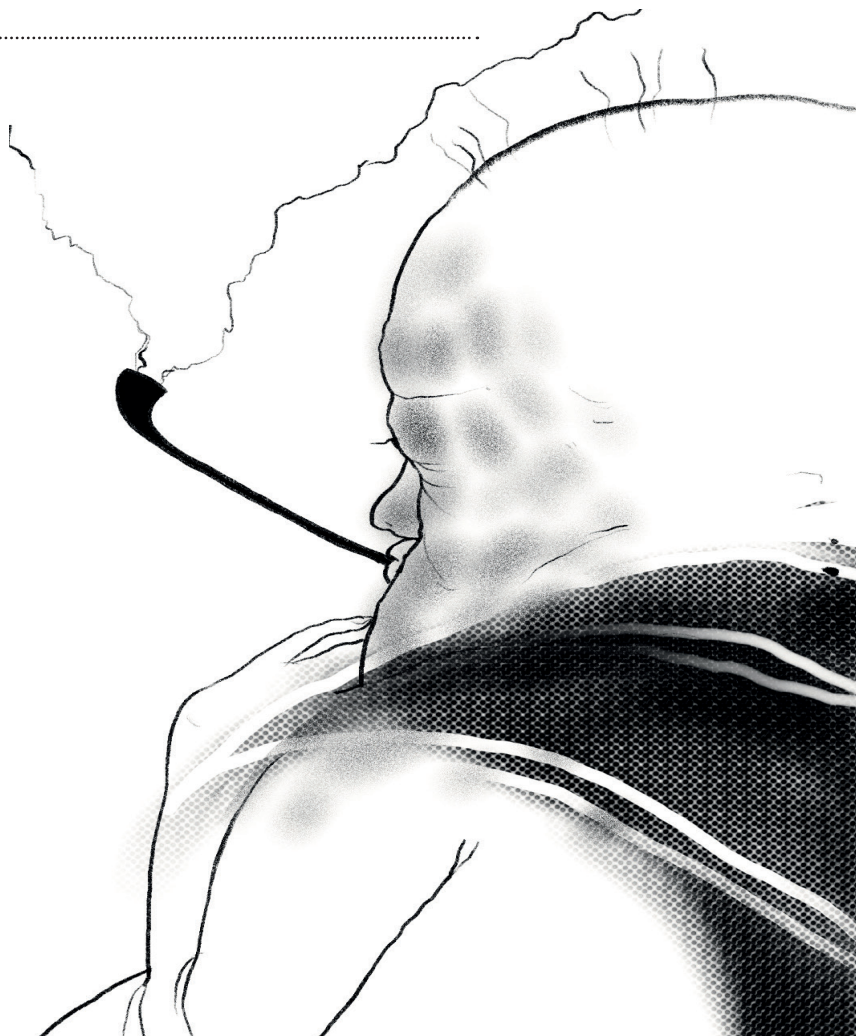
HOUSEŇÁKOVA HÁDANKA

Další hádanka od pana Houseňáka!

.....

Pokud dýmku najít chceš,
musíš buddhistického klidu dosáhnout,
pokud se ve východních náboženství neorientuješ,
Kurt Cobain ti pomůže si na mě sáhnout.

.....

ŠKOLENÍ

LINDA ————— ROZTLESKÁVAČKY

JUHUUUU!!! Naše roztleskávačské školení bylo plné ENERGIEEE! Fandily jsme všem kolem a podporovaly tak, jak to má být! Po vyrobení našich pompoms jsme si sestavily BOMBA sestavu na BOMBA písničku!!! Nakonec jsme na večerním programu zaroztleskaly před všema a nastavily PECKOVOU NÁLADU!!!

EVA ————— HMOTA

Na školeníčko Hmota zavítalo celkem 6 účastníků, kteří si užili zábavu v modelování a tvarování samotvrdnoucí hlíny. A výtvary, které z hlíny vznikly, si budou brigádníci moct ještě vymalovat v budoucím školeníčku.

ŠKOLENÍČKA

VERU ——— UPGRADE S JESS

Na upgradu s Jessicou, jsme byly proškoleny snad úplně o všem, co vás napadne, když se řekne slovo cíl. Zaměřili jsme se na způsoby, které nám pomohou našeho cíle dosáhnout, a pozastavily se i nad otázkou, jak si náš cíl vlastně určit.

Jessica nás pak proškolila o motivaci, disciplíně a jejich rolích. Nakonec jsme měli možnost sami si vytvořit plán denní rutiny, do něhož jsme vložily všechny nově nabitě informace.

EVA ——— HÁČEK

Školeníčko háček bylo klidnější a oddychovější. Účastníci si uháčkovali náramek a malou dečku a hlavně se naučili základy háčkování.

PERSEIDY

Když podíváš se nad sebe
nahoru do nebe
Uvidíš moře plné hvězd
ty zaří stříbrem, obzvlášť
dnes

Po chvíli „hvězda“ spadne
Perseida zhoří a zhasne
To letí slzy sv. Vavřince
co tě unesou v kosmické
hodince

Vaše Hvězdy

CO NÁS ČEKÁ...

14. STŘEDA

RÁNO

8.00 - návrat z říše snů

8.30 - reggeli

DOPOLEDNE

9:00 - mimořádný meeting
- školení a školeníčka:

- 1) svět bojovníků
- 2) ztráta pana S.
- 3) upppp-cykluj
- 4) slam a jiné básnění
- 5) paměť

11:00 - coffeebreak

13:00 - mittagessen

13:30 - animační poobědový program

ODPOLEDNE

14:30 - teambuilding

18:30 - kolacja

VEČER

20:00 - praxe

22:00 - odchod do říše snů

ALENKA V ŘÍŠÍ DIVŮ

1.kapitola

Do králičí díry

Když po chvíli zjistila, že se s ní dál nic neděje, rozhodla se ihned jít do zahrady. Ale běda! Když došla ke dveřím, shledala ubohá Alenka, že zapomněla zlatý klíček. Když se chtěla vrátit ke stolku, zjistila, že na něj nemůže nikterak dosáhnout; viděla jej zcela zřetelně sklem stolku. Pokoušela se tedy, jak nejlépe dovedla, vyšplhat po jedné z jeho nohy, ale ta byla příliš hladká. Když se ubožačka marnými pokusy úplně vyčerpala, sedla si a plakala. „Tak a teď dost, pláčem nic nespravíte!“ řekla si k sobě hodně rozhodně.

„Radím vám, abyste toho tu chvíli nechala!“ Alenka si pravidla dávala velmi dobré rady (ač se jimi velmi zřídka řídila) a někdy si vyhrocovala tak přísně, že jí slzy stoupily do očí. Pamatovala si, jak se jednou pokoušela napomenout se za to, že se chtěla osadit ve hře v kroket, kterou hrála sama proti sobě, neboť toto podivné dítě si velmi libovalo v tom, že dělalo, jako by bylo dvěma osobami. „Teď však není nic platno dělat, jako bych byla dvěma osobami,“ řekla si Alenka - „Vždyť ze mne zbylo sotva na jednu slušnou osobu!“

Brzy však spočinula zrakem na malé skleněné krabičce ležící pod stolem; otevřela ji a našla v ní malý koláček, na němž byla rozinkami krásně vysázená slova: SNĚŽ MNE! - „Dobrá, tak tedy sním,“ řekla Alenka. „Uděláš-li mne větší, budu moci dosáhnout klíče, a uděláš-li mne menší, podlezou pod dveřmi, a tak se tím či oním způsobem dostanu do zahrady, a je mi tedy jedno, co se stane!“ Snědla kousek a řekla si úzkostlivě: „Kterým směrem? Kterým směrem?“ - držíc si ruku na temeni hlavy, aby se přesvědčila, kterým směrem poroste. Byla velmi překvapena, shledavši, že zůstává nezměněna. Ono se to sice pravidla tak stává, když člověk jí koláč, Alenka si však už tak zvykla očekávat samé mimořádné události, že jí obvyklý průběh života připadal hloupý a nudný.

...POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE

LOK

gemblovat s hvězdnou oblohou,
krotit své prsty při chmatu po lesku,
strávití kosti znepřátelených pirátů,
z jejichž těl přec jen plane vnitřní zář.
to oni, přicestovalí,
znalci vesmíru a kázně,
kázně bytostné, vůči soudu kosmickému,
jenž prozradí nám pravdu vroucích žil,
srdcem poháněných.

Fanfárami hrejte,
pytlákům se smějte,
trumpety jak vlčí tlamy je spasou.
spása přijde si pro nás,
zlatohrdelné pěvce,
vždyť uspáváme krajinu,
panorama její mysli,
panorama zemských snů,
ztrácíme pojem o světskosti,
hrdlo vzplane bolestně,
pokora! ta nám tu chybí!
jací krotitelé kosmu,
pouhé rybičky v oceánu!
oceán, oceán,
bezmezný objem, bezedné hrdlo,
nechme se polykat,
co nám zbývá?

Vaše anonymní Lucka

Váš Matěj a Nina